

“En indien antibiotica niet helpt...?!!” “Chronische oorloop (otitis media) en hoest (bronchitis)”

Op 3 juli 1991 komt een moeder op raadpleging met haar zoontje Renz; hij is 2 jaar oud.

Geschiedenis: tot de leeftijd van 4 maanden was Renz kerngezond, toen kreeg hij zijn eerste inenting. (vaccinatie) en twee dagen later begon hij te hoesten en nog enkele dagen later begon het linker oor te lopen.

Sedertdien, aldus de moeder, “lopen wij van de kinderarts naar de neus-keel- en oorspecialist en omgekeerd. Het kind krijgt voortdurend antibiotica, de koorts daalt dan eventjes en dan begint alles weer terug. De hoest en de oorloop zijn nog nooit gestopt. Wij zijn ten einde raad.”

Bij nader onderzoek zien we een kind dat eerder bleek is, etterende oogjes heeft en uit het oor loopt dikke geel-groene etter. Het begon eerst in het linker oor en nu is ook de rechterkant aangetast. De hoest is een reutelende hoest en de grootvader die erbij is beschrijft deze als een mijnwerkershoest. Soms is de ademhaling 's nachts piepend.

Renz is verder bleek, tenger gebouw, heeft een dik hoofd en een opgezet buikje; hij heeft zeer weinig haar en is licht blond.

Aldus de moeder zweet hij op het hoofd, vooral bij het inslapen. Hij steekt ook voortdurend zijn vinger in zijn mond.

Van karakter is het een eerder opgewekt, tevreden en levendig kind. Hij wordt zeer graag geknuffeld.

Hij slaapt op de buik, als een konijn, en tandenknarst regelmatig tijdens de slaap. Zijn eetlust blijft goed.

We hebben hier dus te doen met een eerder ernstige toestand; ernstig in die zin dat door de chronische middenoorontsteking het bot kan worden aangetast, zodat er een mastoiditis kan ontstaan, hetgeen gewoonlijk leidt tot een operatie die niet zonder risico's is; ook rekening houdend met de kans van resistentie aan de antibiotica wegens langdurig gebruik.

Verder, in de toekomst, kans op blijvend gehoorverlies.

Er werd een homeopathisch middel geselecteerd, gebaseerd op 15 symptomen “eigen aan het kind” en vooral rekening houdend dat het ontstond **na een vaccinatie!**

Het middel werd gegeven in een 200 potentie, tweemaal per week een korreltje.

Op 12 juli 1991 komt de moeder met hem terug; dus na 9 dagen met het volgende resultaat: de oortjes zijn droog, er komt niets meer uit, het hoesten is enorm verbeterd, geen koorts meer gehad, de etter uit de oogjes is weg en Renz heeft plotseling twee tanden bij gekregen.

Advies: het homeopathisch middel verder geven, 2 keer per week.

De volgende raadpleging op 23/08/1991: alles is weg, geen hoest meer, geen oorloop. Het kind is perfect in orde.

Advies: het middel stoppen en herhalen zo nodig.

Omdat ik het kind sedert lange tijd niet meer gezien heb, neem ik contact op met de ouders en zie hun terug op 4/11/1994. Resultaat: het kind heeft nooit nog iets gehad wat betreft de oren. Hij hoort perfect, is een volledig gezond kind. Hij was nog enkele malen in het homeopathisch centrum bij een collega voor een lichte hoest; hetzelfde middel werd herhaald en loste steeds het probleem op.

Kan men dit dan placebo-effect noemen, zoals steeds beweerd wordt?

De toestand was degelijk ernstig en was chronisch aan het worden. Een dusdanig effect bereikt men alleen met de klassieke homeopathie; en wat heeft het gekost voor de sociale zekerheid en de patiënt...? Tweemaal niets! En wat een ellende werd er bespaard voor de toekomst. Dit is ook wat men noemt “preventieve geneeskunde”!